

GHEORGHE ȘI MARIANA MUSTAȚĂ – QUO VADIS, HOMO SAPIENS L?

Ștefan NEGREA¹
stnegrea@yahoo.com

ABSTRACT: The author reviews the book entitled „Quo Vadis, Homo Sapiens L.?”, written by Gheorghe Mustață and Mariana Mustață, and published in 2016 by The Publishing House of The Academy of Romanian Scientists, Bucharest [not to be confused with the Romanian Academy of Sciences]. The book addresses issues such as: life as a cosmic phenomenon, books as the most valuable treasure accumulated during history, the role played by man in the world, and the threats to human well-being, society and life.

KEYWORDS: The Academy of Romanian Scientists, the role played by man in the world, life as a cosmic phenomenon

De curând, am primit prin poștă, de la universitarii Gheorghe Mustață și Mariana Mustață din Iași, o carte voluminoasă (529 de pagini), bogat ilustrată cu fotografii color. Eleganța și conținutul volumului m-au impresionat profund, mai ales prin claritatea ideilor și expunerea lor într-un sistem unitar, logic, ca elementele din tabloul lui Mendeleev.

Titlul cărții, în limba latină, îmi amintește de celebrul roman al polonezului Henryk Sienkiewicz, *Quo vadis*, care și-a plasat eroii în epoca domniei lui Nero, împăratul care a dat foc Romei numai ca să o vadă arzând... Tot el, a început persecuția creștinilor care se ascundeau în catacombe, de unde și obiceiul creștin de a intra în biserică și de a aprinde lumânări.

Editura Academiei Oamenilor de Știință din România (AOȘR) se dovedește utilă în promovarea unor cărți originale, scrise de autori talentați și care sunt, neapărat, și membri ai acesteia, creându-se astfel o piedică și pentru alți autori români care nu pot deveni membri ai AOȘR.

Profesorul Constantin Motaș – maestrul meu, la care m-am format în studiul apelor subterane, a fost unul dintre acei specialiști care au susținut crearea AOȘR, deși era deja membru plin al Academiei Române.

¹ Dr. în biologie, cercetător științific principal I la Institutul de Speologie „Emil Racoviță” al Academiei Române, membru titular al Diviziei de Istoria Științei a CRIFST al Academiei Române, *Academician of the American Biographical Institute (USA)*.

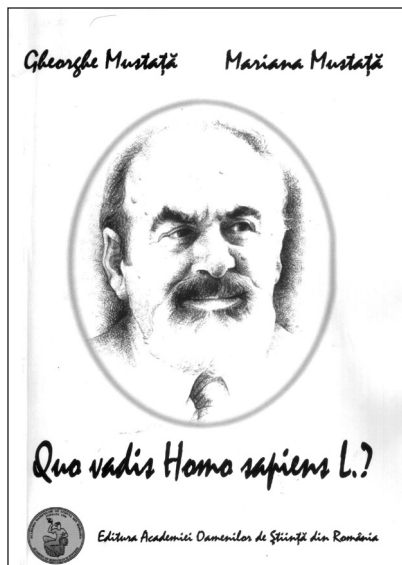

Foto: Coperta cărții: Gheorghe Mustăță, Mariana Mustăță: *QUO VADIS, HOMO SAPIENS L?*, Editura Academiei Oamenilor de Știință din România, București, 2016, 529 pp.

Cu sistemul actual (de club academic) sunt oameni talentați, dar care nu au acces la resursele AOȘR și lucrările lor rămân nepublicate...

Din „Cuvântul înainte” al cărții *Quo vadis, Homo Sapiens L.?* aflăm că autorii au selectat o serie de articole publicate de ei în reviste științifice, culturale și religioase. În încheierea „Cuvântului înainte”, autorii mărturisesc că au grupat articolele în funcție de conținutul lor științific și de mesajul pe care îl conțin.

În prima parte a cărții, autorii pun în discuție „Viața ca fenomen cosmic”, pentru a înțelege mai bine fenomenul vital, moartea și nemurirea.

În partea a doua „Cărțile nu-și pierd valoarea”, autorii încearcă să demonstreze lumii post-moderne că omul nu

poate elimina cărțile din evoluția societății și a culturii umane. Deci, *cărțile reprezintă tezaurul cel mai de preț agonisit de omenire în evoluția sa.*

În cartea „Viața secretă a plantelor”, Peter Tompkins și Christopher Bird ne atrag atenția asupra comportamentului de animal de pradă al omului, pe care îl rafinează, hipertrofiază și îl practică oculta NOM (Noua Ordine Mondială). Mergând pe o direcție greșită, omenirea va fi amenințată de norii negri ai dezastrului apocaliptic, dacă nu ne trezim înainte de a fi prea târziu...

În partea a treia a cărții „În descifrarea unor enigme ale vieții”, autorii prezintă unele asemuiuri ale științelor care nu vor schimba modul de viață, moarte și nemurire.

În partea a patra, „Omul face parte din natură”, se pun în discuție dimensiuni ale ființei umane, comunicarea în lumea vie și unitatea de origine a vieții pe Terra. Este linia vieții în viziunea lui Rabindranath Tagore, în care omul se reîntoarce în natură pentru a identifica mijloacele necesare supraviețuirii.

În ultima parte a cărții, se adună „nori negri care ne întunecă viitorul”, prin aceasta, autorii subliniind necesitatea lansării unui semnal de alarmă

asupra pericolelor care amenință sănătatea, viața, organizarea socială, libertatea și chiar supraviețuirea. Trebuie să se discute rolul instituțiilor academice în avertizarea în legătură cu aceste pericole și primejdii care amenință sănătatea biosferei și a planetei Terra. Omenirea rămâne pasivă în fața amenințărilor apocaliptice.

În final, în capitolul „*Mihai Eminescu mereu în actualitate*”, autorii elogiază genialitatea *Luceafărului* poeziei românești în toate domeniile creației literare, precum și profundul său patriotism.